

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

ГОДИНА СХІХ, БРОЙ 19

СОФИЯ, 1-15 ОКТОМВРИ 2018 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com

www.facebook.com/Synodalpress/

Богословие

На страх Господен ще ви науча

стр. 1, 4-5

Колонка на редактора

Любовта и любването

стр. 5

Документи

Обръщение на Неврокопския митрополит Серафим към клира и народа в епархията му**Решения на Св. Синод от заседанията на 03-04.10.**

стр. 3

Размисли на духовника

Не очаквай!

стр. 6

Пътеписи от свети места

Поклонение до гръцките острови в Йонийско море

стр. 8

ЦЪРКОВНО БОГОСЛУЖЕНИЕ

Богослужебна прослава на св. Йоан Рилски

Богослужебната прослава на св. Йоан Рилски започва още през Х в. Първата служба в негова чест е съставена в Рилския манастир, след което многократно е поправяна и допълвана – веднъж в Средец и втори път в Търново. Днес разполагаме с три служби за св. Йоан Рилски: една за 1 юли – посветена на Възвръщане моштите на светеца от Търново в Рилския манастир; втора за 18 август – посветена на Успение-то му; трета за 19 октомври – посветена на Пренасяне моштите му от Рилския манастир в София.

Известни са и три акастиа в негова чест: на митрополит Николай Крутички и Коломенски, на св. Серафим Богучарски (Софийски) и на архимандрит Варсануфий Валаамски, както и осем празнични канона на осемте гласа за четене на утринното богослужение.

Службите за св. Йоан Рилски са организирани в химнографски цикъл, чието начало изследователите отнасят към Х в. в Рилския манастир и окончателното му систематизиране също е свързано с дейността на Рилската химнографска школа през XV в. Това творчество е достигнало до нас в седемвековна ръкописна традиция (XIII – XIX в.), засвидетелствано в преписи на български, руски и сръбски.

Прочването на химнографския цикъл за св. Йоан Рилски е свързано с опита да се определи първоначалният състав на Рилската служба, възникнала скоро след кончината на св. Йоан в Рилския манастир през 946 г. Както всички старобългарски служби, тя композиционно съответства на литургическата практика според Студийския устав. Има запазени фрагменти

от най-ранната служба, чието проучване ни дава представа за първоначалния ѝ състав.

В първото издание на книгата „Български старини из Македония“ – София, 1908 г., както и във второто издание – София, 1931 г., Йордан Иванов публикува кратък текст, наречен от него „Помен за успение на Иван Рилски“. Той съдържа трите стихирни за вечернята със „слава“ и отпустителен тропар, а след тях е поместена още една „слава“.

Съотнесен с композиционните структури на най-ранните старобългарски служби, текстът представлява пълна служба – Студийски тип – вечерният дял и „слава“ на стиховните от утренията. За да се допълни утринният дял, би трябвало да са налице поне още един седален, канон, кондак и икос.

На стр. 7

ДОКУМЕНТИ

Изявление

на Св. Синод на БПЦ-БП по повод Внесените законопроекти за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията

Светият Синод на БПЦ-БП заявява, че идеите, развити във внесените законопроекти не са обсъждани предварително със Светия Синод на БПЦ-БП. Законопроекти, които засягат фундаментална на вероизповеданията в България и отношенията с държавата по необходимост следва да бъдат предложени за широка обществена дискусия, или най-малко с вероизповеданията, преди внасянето им в Народното събрание.

Основавайки се на принципите, върху които се изгражда конституционния, законов и демократичен модел на църковно-държавни отношения, както и на установения от хилядолетия вътрешно-църковен каноничен ред относно неприкосновеността на имуществото на Църквата, особения статус на свещенослужителите, които е гаранция за нейната автономност, свобода на вероизповед и богослужебна практика, ЗАЯВЯВАМЕ:

1. Религиозните общности и институции са отделени от държавата. Според Кон-

ституционният съд на РБ недопустима е държавна намеса и държавно администриране на вътрешноорганизационния живот на религиозните общности и институции, както и в тяхното обществено проявление.

Действащият Закон за вероизповеданията (ЗВ) е един демократичен закон, в съответствие с международните стандарти на универсалните и регионални международни договори – чл. 18, ал.1 Международния пакт за граждански и политически права МПГПП и чл. 9 от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ) – безспорно признати и от Конституционния съд на РБ.

Промяната на ЗВ в тази му част – гарантиране свободата и вътрешно управление на вероизповеданията – носи сериозен риск за нарушаване на основни демократични принципи, като при това и добрите мотиви за законодателни промени ще се компрометират от само себе си.

На стр. 6

БОГОСЛОВИЕ

На страх Господен ще ви науча

Продължение от бр. 17

Ако отделихме такова място на Възраженията против несъстоятелните твърдения на модернистичното богословие, в лицето на о. Георгий Чистяков, то е и защото те засягат съвсем пряко темата за Божия страх. По думите на авва Исаия Отшелник, този страх се ражда именно от „постоянната ми-

сль за Божия съд“. А авва Кроний, запитан с какви дела човек угва в страх Божий, поставя между тях и „памятта за изхода на душата от тялото“.

Свещеникът-богослов неслучайно иска да препостави ненужността (според него) на памятта за смъртта и Съда, както и на наказанията за неразкаяните грешници. Тази препоставка е „стъпало“ към по-нататъшните му

разсъждения по разглежданата от него (а и от нас) тема. Той пише: „В (книгата – б. м.) „Откровени разкази на странника“ се казва, че към Бога водят три пътя: на роба, на намещика и на сина. Когато човек се стреми да не върши грехове от „страх пред мъките“, това е безуспешно и безплодно. Такаъв е пътят на роба, чийто действия са гвжжени от страха

На стр. 4

ХРОНИКА

Водосвет в сградата на Софийската опера и балет

На 28 септември, с благослението на Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Неофит, викарният епископ Поликарп посети сградата на Софийската опера и балет, където отслужи тържествен водосвет.

Поводът за водоосвещението бе началото на творческата година на Операта, както и благословение за предстоящото пътуване на артистите за Япония.

Негово Преосвещенство Белоградчишки епископ Поликарп бе посрещнат в сградата на Софийската опера и балет от академик Пламен Карталов, директор на Операта, който пожела началото на новата година и предстоящото пътуване за Япония да започне с молитва и благословение.

След водоосвещението епископ Поликарп поздрави маестро Карталов, не-

говия екип и артистите от името на светейшия Български патриарх Неофит и им пожела Бог да ги благослови и наспори техните трудове и очаквания с успех.

На всички присъстващи на молитвата епископ Поликарп подари от името на Негово Светейшество медальони със свещени образи за благословение, здраве и спомен от събитието.

Софийска митрополия

Новата академична учебна година в Богословския факултет на СУ

Архиерейска св. Литургия даде началото на новата 2018/2019 учебна година в Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ на празника Покров на Пресвета Богородица – 1 октомври. С благослението на Негово Светейшество Българския патриарх Неофит литургията бе възглавена от Негово Преосвещенство Мелишки епископ Герасим, главен секретар на Св. Синод. Той бе в съслужение с архим. Пахомий, ректор на Софийската духовна семинария, прот. Сава Кокудев, ефимерий при академичния параклис, столични свещеници, доц. д-р дякон Иван Иванов и дякон Слави Спасов.

Епископ Герасим прочете поздравителен адрес от името на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийския митрополит Неофит.

„В деня, когато светата Православна църква чества паметта на Покрова на Божията Майка, отправяме към вас архипастирски благослов и всесърдечни благопожелания по повод откриването на новата академична учебна година. Молитстваме за всички вас, учачи и учещи се в обичния ни факултет, успехи в овладяването на божествената наука и рев-

ност в израстването ви като ревностни чедра на Църквата и достойни членове на Тялото Христово“, се казва в поздравителния адрес.

Негово Светейшество добавя още, че мисията на Богословския факултет е единствена по рода си в богочовешкия организъм на Църквата, защото тя е едновременно духовна и просветна, отговорна и свята. В поздравителния си адрес до декана и преподавателите на БФ патриарх Неофит пожелава много ревност на преподавателите, постоянство на студентите, като обръща особено внимание на свещенослужението, към което са се запътили повечето от студентите на духовната Алма Матер.

Деканът проф. Александър Омарчевски сърдечно благодари на епископ Герасим за възглавената от него богослужба, като изказа надеждата Богословският факултет и занапред да бъде в молитвите на Негово Светейшество и на митрополитите от Св. Синод. Той пожела и успешна учебна година на всички преподаватели и студенти от Богословския факултет.

Епископ Герасим отслужи водосвет, а духовното тържество завърши с многолетствие.

Ангел КАРАДАКОВ

Българско участие в тържествата в гр. Болград и Одеса, Украйна

На 30 септември Негово Блаженство Теодор II, патриарх на Александрия и цяла Африка, и Негово Блаженство Онуфрий, митрополит на Киев и цяла Украйна, отслужиха съвместно празнично богослужение в съборния Свето-Преображенски храм и извършиха чин на обновление на храма. С Техни Блаженства съслужиха представителят на Св. Синод на Българската православна църква Негово Високопреосвещенство Варненски и Великопреславски митрополит Йоан и представители на други Поместни православни църкви.

След евангелското четиво Негово Блаженство митрополит Онуфрий се обърна към многочисленото духовенство, монашествачите от Одеска епархия и хилядите вярващи жители на град Бол-

град. Той говори за смисъла на човешкия живот и християнския подвиг приведен в житията на светите мъченици Вяра, Надежда, Любов и майка им София.

След края на светата Литургия митрополит Онуфрий благодари на Александрийския и на цяла Африка патриарх Теодор за отправените молитви за украинския народ.

От името на Българския патриарх Неофит принесе Варненският и Великопреславски митрополит Йоан като представител на Българската православна църква в тези тържества. Той подчерта огромния принос на Одеския и Измаилски митрополит Агатангел в духовната грижа за хилядите православни българи в Бесарабия. В заключение митрополит Агатангел благодари на Техни Блаженства и многочислените гости в град Болград.

Тържествените чествания в Украйна продължиха няколко дни. Освен кулминацията на тържествата на 30 септември в Болград, богослужения бяха отслужени в Одеса и в гр. Измаил.

Варненска и Великопреславска митрополия

Българският патриарх Неофит благослови втората кампания „Направи го за България“

На 3 октомври Негово Светейшество Българският патриарх и Софийски митрополит Неофит се срещна с г-н Андрей Арнаудов, продуцент на Кампанията „Направи го за България“, която има за цел да насърчава раждаемостта, като помага на родителите, децата им да приемат св. Кръщение.

През миналата година се състоя първото издание на кампанията, която се оказа изключително успешна. Тя бе осъществена в 9 града в страната, включили са се близо 10 000 човека – бебета, деца, родители, роднини, близки и приятели.

На 7 октомври т.г. стартира второто издание, което започва едновременно в 11 града. Според Андрей, който е „посланик на идеята“, записалите се за участие са повече, отколко-

то тези, които са участвали през 2017 г.

И ако първата кампания започна в столицата на България, то втората ще бъде в географския център на страната – гр. Стара Загора.

Началото ще бъде поставено след св. Литургия в старозагорския храм „Св. Николай“, в която Негово Светейшество патриарх Неофит ще вземе молитвено участие. Той пръв ще благослови седемте момченца, които ще бъдат кръстени непосред-

ствено след богослужбата.

В срещата на патриарх Неофит и г-н Андрей Арнаудов взеха участие и Негово Високопреосвещенство Старозагорски митрополит Киприан, който ще бъде домакин на тридневните църковни тържества в епархийския център, и Техни Преосвещенства Мелишки еп. Герасим, главен секретар на Св. Синод, и Белоградчишки еп. Поликарп, викарий на Софийския митрополит.

Весела ИГНАТОВА

ДОКУМЕНТИ

Обръщение на Неврокопския митрополит Серафим към клира и народа в богохранимата Неврокопска епархия

Боголюбиви чеда на поверената ни от Господа Исуса Христа Неврокопска епархия,

Братя и сестри православни християни,

През последните няколко дни широка гласност доби едно престъпно деяние, извършено спрямо древния Роженски манастир „Рождество Богородично“ и спрямо едно от духовните лица, служещи в манастира. На 18. 09. 2018 г. в светата обител беше извършен грабеж и оказано физическо и психическо насилие над свещенослужител от клира на Българската православна църква

С болка и тревога ще отбележа, че в нашата страна такова посегателство далеч не е първо, и не е единствено. В България почти не остана храм, манастир или свято място, което да не е било обект на кощунствени действия от страна на отделни лица или организирани престъпни групи. През последните години хиляди икони и църковно-богослужбени предмети, които за нас са светини с неограничима духовна и културна стойност, бяха ограбени и повечето от тях са безвъзвратно загубени. Грозните празни места по иконостасите, които и до днес зяят в много църкви, свидетелстват за една страшна истина. Свидетелстват за духовния упадък и моралното състояние на някои членове на нашето общество. Разбиването и оскверняването на православните храмове, на насят непоправими материални и морални щети. Дързостта и безсрамията на злодеите-кощунници достигна дотам, че посегнаха на духовно лице и сериозно застрашиха неговия живот. На такава издевателство неотдавна бе подложен и подизващият се в Кокалянския манастир йеромонах.

Посегателството над лице с духовен сан и над църковно имущество не е обикновено престъпление. То е тежка противообществена проява с много по-дълбоко измерение, която, по думите на премъдрия Соломон, води до проклятие: „Проклятие Господне е върху дома на нечестивия“ (Притч. 3:33), казва той и още: „Беззаконните ще бъдат изтребени от земята и вероломните – изкоренени от нея“ (Притч. 2:22). То е ясен признак за дълбоко вкоренено духовно заболяване, което убива човека и го прави жив мъртвец.

Воден от пастирския ми дълг като архиерей на Българската православна църква и архипастир на Неврокопска епархия, с болка и дълбока загриженост споделям с вас тези печални факти от нашата действителност. Призовавам всички православни християни в пределите на богохранимата Неврокопска епархия, всички свещенослужители, църковнослужители, сътрудници и доброжелатели на църквите и манастирите в епархията ни и на светата ни митрополия – на първо място, усърдно да се молим Господ да не престава да проявява Своята милост към всички нас и да ни закриля със Своята всемогъща десница. Нека да не сме безразлични, но да бъдем отговорни и бдителни и да съхраняваме светините на Църквата ни, които са общо наше достойние и богатство. Всички ние заедно изграждаме тялото на Църквата – нека да бъдем непримирими с греха, с отстъплението от непреходните евангелски ценности, с престъпленията в нашето общество, особено с онези, които са против човека, защото всяка една човешка душа струва много повече, отколкото целият свят с всич-

ките му богатства и съкровища.

Призовавам и всички, които заемат отговорни постове в държавните и местните институции, да не омаловажават и да не пренебрегват проблемите, които Църквата поставя за разглеждане или когато търси помощ и съдействие. Да не забравяме, че в православната християнска вяра са устоите на нашата държавност.

Категорично осъждаме извършеното в Роженската света обител злодеяние и напомниме на онези, които, заслепени от страстта на сребролюбие и материалните богатства, се изкушават и безразсъдно посягат на светините, че такива деяния не са нищо друго, освен хула против Светия Дух и смъртен грях. За тях се отнасят думите на Псалмопевеца св. цар Давид: „Ето, нечестивият зачена неправда, носи злоба и роди си лъжа. Ров изрови, изкопа го дълбоко и падна в ямата, която приготви; злобата му ще се обърне върху неговата глава, и злодейството му ще падне върху темето му“ (Пс. 7:15-17). За тях ще кажем и ние по примера на св. архидякон Стефан: „Господи, прости им, не знаят какво вършат“.

Вратите на покаянието са отворени за всички. Чрез покаянието, което е истинска дълбока промяна на мисленето, отвръщане от греха и насочване на живота по Божиите заповеди, са се преобразявали жестоки престъпници, издигали са се от дълбините на грехопадението безнадеждни грешници и са се удостоили с вечен живот в Божието царство. Покаянието, като път на лично изправление, е средството за преодоляване на безразличието, безотговорността, престъпното нехайство към проблемите ни и за оздравяване на обществото ни.

От свое име и от името на Неврокопския епархийски съвет изразявам искрена благодарност към всички служители на полицията и следствието в гр. Сандански, както и на всички техни колеги от Благоевградска област, участвали в акцията по разкриване и залавяне на извършителите на престъплението в Роженския манастир, както и на всички компетентни органи, които продължават своята работа по случая, за проявения професионализъм, бързина и себеотречение при изпълнение на служебните ни задължения! Благодаря на всички служители на св. Неврокопска митрополия и на всички искрени приятели на Роженския манастир за проявената съпричастност и отзивчивост в момент на тежко изпитание за светата обител и за братята монаси! Благодаря на всички, които молитвено ни подкрепиха!

Най-вече благодаря на Пречистата наша Владичица, Пресвета Богородица, за нейната помощ и майчина закрила. През вековете Нейната грижа за Роженския манастир многократно се е проявявала, прояви се и сега. Това ни уверява, че Божията Майка бди над своята обител и пази онези, които я почитат и усърдно ѝ служат.

Отправям всесърдечна и искрена молитва към всемилостивия наш Господ и Бог да дарува на всички ни покаяние и проща на греховете, да ни изпълва с вяра, ревност и усърдие в изпълнението на Божиите заповеди, да ни запазва в мир и добро здраве, а Пресвета Богородица винаги да ни закриля и пази под своя свят Покров.

† **СЕРАФИМ, Неврокопски митрополит**

Православно неделно училище към митрополитския храм „Св. Николай Мирликийски“, Вудун

С благословието на Негово Високопреосвещенство Видински митрополит Даниил, Видинска св. митрополия организира Православно неделно училище към митрополитския храм „Св. Николай Мирликийски“, като в него ще бъдат извършвани следните дейности:

Вероучение за деца – запознаване с основните истини на Православната вяра, евангелските добродетели, живота на свет-

ците на Православната църква, църковните празници и традиции. Уроците са насочени да направят достъпни за децата осмислянето на православната вяра и начин на живот в съвременния свят. Вероучението оформя и усъвършенства подрастващата личност, дава на детето любов, увереност, посока и надежда в Христос.

Школа по иконопис – за запознаване с технологията на православната

икона, нейния език, символика, духовна ценност и предназначение. Занятията ще са теоретични и практически, с цел децата да получат богословска подготовка и познания за православната икона.

Школа за драматично и куклено изкуство – ще работи по творби на български и класически автори за запознаване и приобщаване на децата към изконните български и общочовешки ценности.

Новата 2018/2019

учебна година ще се открие на 14 октомври в обновената зала на неделното училище, в сградата на Епархийското училище до храм „Св. Николай Мирликийски Чудотворец“.

Неделното училище приема в обявените школи деца и юноши от 5 до 18 години, които възрастовите групи ще се оформят в началото на учебната година.

Видинска митрополия

Решения на Св. Синод от заседанията на 3 и 4 октомври 2018 г.

Св. Синод в заседанията си на **03.10.18 г.** прот. №17, пълен състав, разгледа писмо, вх. № 564/21.09.2018 г., на Милена Йочева от гр. София, с отправена молба да бъде определен ден, в който цяла България да се помоли за децата с увреждания и техните семейства.

Св. Синод **Р Е Ш И:**
Дава благословение да се отслужи молебен за

болните деца с увреждания и техните семейства на 24 октомври (сряда) – празник на иконата „Св. Богородица Всех скорбящих радость“.

Определя 24 октомври да се отбелязва и в бъдеще като Ден на молитва за децата с увреждания. Да бъде вписан в Месецолюбов, като в скоби се добави: „Молебен за деца с увреждания“.

На своето редовно заседание на **04.10.18 г.** Св. Синод на БПЦ-БП разгледа писмо с вх. №599 от 03.10.18 г. на Московския и на цяла Русия патриарх Кирил, в което той уведомява за тревожните събития свързани с църковния живот на каноничния диоцез на УПЦ-МП.

След като изслуша предложението на Пловдивския митрополит Николай и след проведено гласуване, Св. Синод **РЕШИ:**

Да се предостави писмото на Московския и на цяла Русия патриарх Кирил за разглеждане от специално създадената при Св. Синод на БПЦ-БП комисия по въпроса свързан с църковния разкол на територията на Украйна. За горното предложение гласуваха: Българският патриарх Неофит, Сливенски Йоанкии, Великотърновски Григорий, Пловдивски Николай, Доростолски Амвросий, Западно- и Средноевропейски Антоний, Русенски Наум, Старозагорски Киприан и Врачански Григорий.

ПРОТИВ горното решение гласуваха: Ловчански Гавриил, Варненски и

Великопреславски Йоан, Видински Даниил.

Във връзка със същото писмо Св. Синод изслуша устно предложение на Ловчанския митрополит Гавриил за проекторешение на Св. Синод, а именно: „По въпроса за даване на автокефалия на УПЦ Св. Синод на БПЦ-БП счита, че е редно да бъде свикан Всеправославен събор, който да реши този въпрос“. За предложението от митрополит Гавриил решение гласуваха: Ловчански Гавриил, Варненски и Великопреславски Йоан, Видински Даниил. **ПРОТИВ** гласуваха: Българският патриарх Неофит, Сливенски Йоанкии, Великотърновски Григорий, Пловдивски Николай, Доростолски Амвросий, Западно- и Средноевропейски Антоний, Русенски Наум, Старозагорски Киприан.

С особено мнение по горното решение са Неврокопски Серафим и Врачански Григорий.

След проведеното гласуване Св. Синод **НЕ ПРИЕМА** предложението от митрополит Гавриил проекторешение.

Кандидатури за ръкоположения на свещенослужители

Светият Синод на БПЦ, след като разгледа постъпилите кандидатски преписки за ръкоположения на енорийски свещеници и свещеномонаси, на основание чл. 134 и във връзка с чл. 132 от Устава на Българската православна църква реши да бъдат публикувани имената на следните кандидати:

Сливенска епархия: Пламен Стоянов Димитров, гр. Бургас – за дякон и свещеник;

Епархия на САЩ, Канада и Австралия: Симеон Георгиев Иванов, Ниагара, провинция Онтарио, Канада – за дякон и свещеник;

Великотърновска епархия: Марин Петров Маджаров, гр. Горна Оряховица – за дякон и свещеник; Николай Василев Николаев, гр. София – за дякон и свещеник;

Доростолска епархия: Веселин Атанасов Василев, от гр. Добрич – за дякон и свещеник;

Старозагорска епархия: Цветан Атанасов Атанасов, гр. Стара Загора – за дякон и свещеник;

Видинска епархия: Красимир Красимиров Каменов, гр. София – за дякон и свещеник.

ДОКУМЕНТИ

Изявление...

От стр. 1

2. Борбата с тероризма или други престъпления, насочени срещу конституционния и законов ред в държавите са в предметния обхват на други специални закони. Българското законодателство дава всеобхватна законова защита и съответни мерки и правомощия на специализираните органи – ДАНС, разузнаване, прокуратура, МВР и съд – по специалните закони за борба с тероризма, без с това да се променя демократичната законова основа за вероизповеданията, чито верски убеждения и богослужбена практика изключват такива явления в своята дейност.

3. Светият Синод е категорично против да се дава определение, в който и да е закон на понятието „религиозен радикализъм“.

В дефинирането на такова понятие е водеща позицията на конфесите и научните постижения на вътрешното право на съответното вероизповедание, които очевидно не могат да си позволят да работят с еклектика и да достигнат до единно нормативно понятие за „религиозен радикализъм“ за целите на международното и респективно на съответното национално право.

Ако държавата иска да санкционира радикалната ислямистка пропаганда, то това трябва да стане с подходящите средства за защита на националната сигурност, без да се засяга правото на свободно изразяване на религиозно мнение или популяризиране на религия. В този смисъл Българската православна църква подчертава своята изконна толерантност към всички вероизповедни общности в България, различни от православната.

4. Увеличаване на контролните правомощия на дирекция „Вероизповедания“ в Министерския съвет, чрез което се цели контрол на даренията и финансите на вероизповеданията, е грубо нарушение и намеса на държавата чрез изпълнителната власт във вътрешния живот на религиозните институции и противоречи на Конституцията. По смисъла на предлаганите промени обаче, религиозните институции биват поставени в състояние на свързаваност от натоварения със свърхфункции и свърхпълномощия административен орган – Дирекция „Вероизповедания“.

По наше мнение това е доста силова намеса на държавата във вътрешния живот на вероизповеданията. Това би създавало предпоставки за вземане на субективни и непрозрачни решения.

5. Категорично е възражението срещу деклариране на банковите сметки на религиозните институции пред Сметната палата. Съдържанието на тази норма е грубо погазване на Конституцията и груба намеса в отделените от държавата религиозни институции. Това не се е случвало спрямо Църквата и другите вероизповедания дори и във времето на тоталитарния режим в България.

6. Сега действащият модел в чл. 28 от ЗВ е адекватният нормотворчески подход и законодателна техника, а именно – разпределението на държавната субсидия за регистрираните вероизповедания да се извършва с годишния закон за държавния бюджет.

В случай, че се налага промяна в някои от специалните закони, то същата следва да се извърши в съответните закони, а не да се променя ЗВ като се предвижда намеса на контролните финансо-

ви органи във вътрешно организационния живот на вероизповеданията чрез проверка на техните финансови отчети, което означава контрол върху имуществото, формиращо се основно чрез дарения и завещания. Този законов подход е в нарушение на Конституцията и трайната практика на Конституционния съд.

Администрирането и контролът на счетоводството на вероизповеданията и проверка на техните дарения представлява държавно администриране на техния автономен живот, тъй като от своето основание до днес Църквата формира своето имущество главно чрез дарения. Това са пожертвования на хората към нея и имената на много от тях остават неизвестни дори за църковните служители.

7. Църквите и вероизповеданията не се водят от принципа на националните държави и гражданство. Някои вероизповедания биха изчезнали, ако не се финансира от централните им ведомства. При БПЦ-БП този проблем не съществува, което не означава, че Българската православна църква не следва да апелира за запазване на религиозния мир в страната и ненамеса в делата и на останалите изповедания.

8. Св. Синод категорично възразява държавен административен орган да събира информация за религиозните убеждения на отделни граждани, чрез задължаване на вероизповеданията да декларират имената на своите дарители.

В Православната църква даряването е част от религиозния живот на вярващите и се регламентира от учението и вътрешното (канонично) право на Църквата, и не може да бъде предмет на регламентиране и контрол от страна на държавата. Даренията в Църквата са дълбоко личен акт.

9. Опитът от почти двайсетгодишния политически инспириран разкол в Българската православна църква доказва, че всяка намеса на държавата във вътрешните дела на Църквата, води до тежки последиствия както за Църквата, така и за самата държава. Историческият опит показва също така, че винаги, когато държавата се е опитвала да упражни контрол върху дейността на Църквата или да моделира вътрешноцърковния живот по своите светски критерии, това е завършвало с неуспех. Православната църква е институция с двухилядолетна история, основана от Самия Господ Исус Христос. Редували са се периоди на гонения от страна на държавата с периоди на мирно съвместно съществуване.

Историята доказва, че демократичните отношения между държавата и Църквата при взаимно уважение и при гарантиране правата на самоуправление на Църквата са гарант за националната сигурност в България. Такива отношения бяха успешно установени и гарантирани чрез действащия Закон за вероизповеданията. БПЦ-БП е доказала, че представлява основен фактор на стабилността и националната сигурност в България, както и вековна опора за българския народ, дори в периодите, когато държава не е имало.

Искождайки от всичко това, смятаме, че предлаганите промени в ЗВ, са противоречиви и чрез тях не се постига целен резултат, нуждаят се от сериозно пресмисляне, включително и тяхната необходимост, за да не поставят под съмнение установеното добро сътрудничество на демократична основа между държава и Църква.

Официална среща в Св. Синод по повод проектозаконите за Вероизповеданията

Среща между Св. Синод на Българската православна църква и премиера Бойко Борисов се състоя на 4 октомври в Синодната палата. На нея синодалните митрополити споделиха

своите съображения и опасения относно двата законопроекта, внесени в Народното събрание от депутати на политическите партии ГЕРБ, ДПС и Патриотичния фронт.

Варненският и Великопреславски митрополит Йоан подробно изясни позицията, която Св. Синод изрази с официално становище по въпроса. Той посочи и основните точки, по които Св. Синод има съображения относно Законопроектите за вероизповеданията.

На срещата присъстваха Негово Светейшество Българският патриарх Неофит и синодалните митрополити Сливенски Йонанкиев, Великотърновски Григорий, Ловчански Гавриил, Западно- и Средноевропейски Антоний, Неврокопски Серафим, Русенски Наум, Старозагорски Клирпан, Врачански Григорий, Видински Да-

ниил, както и Мелнишкият епископ Герасим и правните експерти на Св. Синод – адв. Радомир Чолаков и адв. Мария Кьосева.

Премиерът Борисов изрази желанието си Законът да бъде изработен и изготвен максимално добре и да не създава конфликт между Църквата и държавата. По думите му, всички разисквания по двата проектозакон трябва да минат в диалог със Св. Синод и правните експерти на БПЦ-БП.

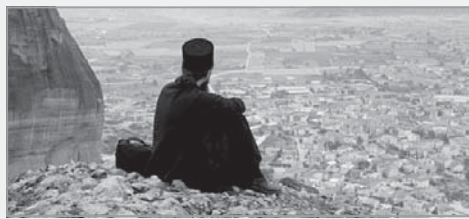
От страна на партиите, предложили проектозаконите, присъстваха Цветан Цветанов (ГЕРБ), Искрен Веселинов (Патриотичен фронт) и Йордан Цонев (ДПС), както и директорът на дирекция „Вероизповедания“ Емил Велинов.

В края на срещата Негово Светейшество подари на премиера Бойко Борисов икона на св. Климент Охридски с пожеланието богодаруваният и благодатен български светец да се моли, закриля и дава мъдрост и сили както на премиера, така и на неговия дом.

Ангел КАРАДАКОВ

РАЗМИСЛИ НА ДУХОВНИКА

Не очаквай!

Отец Харалампий Пападопулос е роден в Ираклио, Крит. В гимназиална възраст е в контакт с алтернативни политически, философски и музикални движения. По-късно се приобщава духовно към Православната църква. Изучава с особена любов и старание теология и психология. Запишва се с нови форми на информационна комуникация, с блогове, създавайки много такава, като най-известен е: <http://pilyos.blogspot.com>.

Днес живее в южната част на Крит, в село Пиргос, между Астерус и Либийско море. Той е свещеник в енорията на св. Ирина (от Пиргос), където развива своя пасторски подход към съвременния човек и особено към младите хора.

Ще ти кажа един съвет простичко и по човешки, което отговаря на моето духовно равнище – здраво стъпил на земята, защото съм умерен от „възвишени тълкувания“. Не очаквай животът да те пита дали и колко издържа. Не очаквай

да се появят идеалните условия, за да заживееш. Не очаквай да попаднеш в съвършената ситуация, за да се смееш. Не очаквай, че ще намериш идеалните майка и баща, за да бъдеш без проблеми. Не очаквай да откриеш идеалния съпруг, просто защото няма да се появи никога.

Не очаквай да родиш идеалните деца, защото те чисто и просто не съществуват. Не очаквай да срещнеш идеалните приятели, защото и ти не си такъв. Не очаквай да работиш идеалната работа, защото ще си останеш безработен. Не очаквай да се събудиш всяка сутрин и да си казваш: „Уау, отивам на работа!“ Просто забрави!

Не очаквай да откриеш идеалния дом, за да се наслаждаваш на залеза. Не очаквай да имаш идеалната компания, за да отидеш на разходка. Не очаквай да ти се дадат отговори на всички въпроси. Не очаквай да видиш Бога като същество, което се спуска от небесата, или като ръка, която се появява от небесната шир. Просто

няма да се случи и ще изпуснеш възможността да Го видиш в ежедневieto си. Не очаквай да намериш идеалния и безгрешен духовник, просто защото такъв не съществува. И където мислиш или се опитваш да те убедят, че си го видял, бягай далеч от фантазията си.

Като цяло, в живота изобщо не съществуват идеални условия, идеални положения или идеални хора. Следователно: примиравам се със своите слабости, с несвършенствата на другия и на околните, които ме заобикалят и живея така, както мога и доколкото мога със съвместно и благодарност.

„Не мога винаги така!“ – Е, да, истина е! И аз не мога. Никой не успява постоянно да е добре. Дори и светците имат своите лоши дни и периоди. Но не изпадам в паника и не се самообвинявам така, че да изгубя трезвостта, нито съм нетърпелив да прогоня чак по-коро злото, което ме е постигнало. Най-важното е, че не започвам да повтарям по цял ден: „Защо, защо? Но ...защо?“ Просто защото, добри ми приятели, докато научиш защо – ще се е превъртало докрай твоето житейско колело.

о. Харалампий
ПАПАДОПУЛОС
Превод от гръцки:
Силва МАРИНОВА

ЦЪРКОВНО БОГОСЛУЖЕНИЕ

Богослужбена прослава на св. Йоан Рилски

От стр. 1

За съществуването на пълна служба свидетелства един новотворен фрагмент, поместен в пергаментен ръкопис от XIII в. – Миней за април – август, намерен в болничната ниша на Зографския манастир от В. Григорович. Ръкописът се съхранява под № 5 в сбирката на Одеската държавна научна библиотека и допълва част от липсващия утринен дял.

Съкратената редакция на най-ранната Служба за св. Йоан Рилски съдържа една стихира и осем тропара от известния в по-късни преписи Канон на втори глас. Тя е произведение на византийската химнография, проникнало в славянската ръкописна традиция с превода на Службения миней за месец август. Канонът за св. Йоан Рилски е на втори глас и тропарите му са построени по ирмосите на втори глас. Текстът на съкратената най-ранна редакция на Службата за празника на 19 октомври – Пренасяне мощите на светеца – има основно значение за очертаване най-ранния етап от историята на химнографския цикъл за св. Йоан Рилски.

През 1957 г. Боню Ангелов съобщи, че в руски ръкопис от XVI в. (№ 144) от фонда на Руската национална библиотека в Москва е намерил нов препис на Канона за св. Йоан Рилски. В по-късна своя публикация той добавя, че това е същият Канон, който Йордан Иванов е издал през 1931 г. по преписа в Скопския миней от 1451 г.

В Московския препис е указано името на автора – Георги, като е посочено: „Канон на преподобния отец, пустинника Иван Рилски с акrostих: „Приемете недостойната песен на Георги“. Според Боню Ангелов канонът е написан на гръцки език в Сердика и негов автор е византийският писател Георги Ски-

лица. Стефан Кожухаров публикува Канона от Службата на Успение на св. Йоан Рилски – 18 август. Установено е, че най-старият пълен препис е от XV в., а съкратената му редакция датирана от XIII в. И този канон е творба на Георги Скилица, написан на гръцки език в акrostих: „Прославям те сега, Иване. Скилица“.

Георги Скилица е автор на четири акrostихови канона на гръцки в чест на св. Йоан Рилски. Четирите канона заедно с житието за светеца, написано от същия автор на гръцки език и по-късно преведено на старобългарски, образуват цикъл от творби, посветени на Рилския пустинножител. Те са създадени в Средец при император Мануил I Комнин. Техен автор е знатният византийски сановник и поет Георги Скилица, чудесно излекуван от мощите на св. Йоан Рилски. Цикълът предхожда останалите средновековни творби, посветени на св. Йоан и е известен като първоначален Средецки цикъл.

Днес със сигурност знаем, че известната „Стара Рилска служба“ (I канон) е част от Средецката служба от XII в., написана на гръцки език от Георги Скилица. Първоначалното средище на песенна възхвала на св. Йоан Рилски е Средец (около 70-те години на XII в.) и най-старата агиографска традиция е средецката. Заслугата на византийския сановник и химнограф е, че пръв възпява св. Йоан Рилски като „българин родом“.

След откритията на Иван Добрев е представен осмогласен цикъл от канони за св. Йоан Рилски, създаден от средецкия градоначалник Георги Скилица през XII в. Това са каноните за първи, втори и шести глас. Вероятно и каноните за останалите гласове са дело на същия византийски книжовник, но цикълът не е запазен като компакт-

но произведение в ръкописите от XIII и XIV в. Те са запазени от края на XV в. в ръкописи, произхождащи от Рилския манастир.

Службите за св. Йоан Рилски се основават на каноните от осмогласния цикъл. Те са три, систематизирани в следните редакции:

1. Служба за Успение (18 август) с две редакции – ранна (студийска), с канон на втори глас от Георги Скилица, и йерусалимска, с канон на първи глас от същия автор.

2. Служба за Пренасяне мощите на светеца (19 октомври), с две редакции – с канони от Георги Скилица на шести и осми глас (студийски тип) и на първи и втори глас с йерусалимска структура.

3. Служба за Връщане мощите на св. Йоан Рилски в Рилския манастир (1 юли) с акrostихов канон на осми глас от Димитър Кантакюзин, известна в късни преписи от XVIII – XIX в.

Под датата за Успение на св. Йоан Рилски е поместена службата в един от най-ранните преписи в известния Втори Добриянов миней от XIII в. В нея канонът на втори глас е комбиниран с този за светците Флор и Лавър, чествани също на 18 август, като във всяка песен е включен първи тропар за св. Йоан Рилски. Тази служба се нарича още „средецка редакция“, заради трите вечерни стихирни и славата, известни и в препис от края на XIV в. в Зографския миней.

Ранната („търновска“) служба за Пренасяне мощите на св. Йоан Рилски в престолния град, 19 октомври, е известна от преписа от края на XIII в. в Драгановия миней. Тя съдържа канона на шести глас от Георги Скилица. В препис на службата от Петербургския миней от края на XIII – началото на XIV в. за датата 19 октомври е поместена

на редакция на службата с нов канон на осми глас. В нея са поместени вечерните стихирни на първи глас, известни от службата в Драгановия миней и славата на осми глас.

Най-известна е службата за Успение на св. Йоан Рилски, запазена в препис от XV в. в известния Скопски миней от 1451 г. Ръкописът се съхранява в Църковния историко-архивен институт при Св. Синод (№ 489). Тя се основава на канона на първи глас от Георги Скилица. От една страна, Службата представя новата йерусалимска богослужбена практика, наложена се в края на XIV в., а от друга – съдържа данни за почитането на светеца в Средец и Рила по време на Първото българско царство. Службата е поместена под датата 18 август, но в някои запазени преписи от XV в. се помества под датата за Пренасяне на мощите (19 октомври).

В преписи от XV в. е запазен вариантът на службата, известен като „рилска редакция“. Той се оформя въз основа на канона за втори глас, издаден от Стефан Кожухаров по ръкопис от Рилския манастир (№ 1/26) от края на XV в.

Следващият вариант на рилската редакция на службата е представен в друг рилски препис от 70-те години на XV в. в Службен миней за месец октомври (№ 2/16). В него е поместена „новоизводна рилска служба“ с компилативен канон с тропари от осмогласния цикъл канони, като в началото на всяка песен са поместени тропари от канона на втори глас. Редакцията е преработка на службата от Скопския миней, издадена от Йордан Иванов, но в нея са добавени нови песнопения, като една от вечерните стихирни на осми глас и следващите ги стихирни стихирни на шести глас с две нови слави и нови литийни стихирни. Изследователят Иван Добрев нарича този вариант „компилативна разширена редакция“.

Служби за св. Йоан Рилски в сръбски преписи са известни от XVI в. Най-ранният препис на служба с житие е запазен в „Сборник на монаха Орест“ от 1536 г. Ръкописът се съхранява в Хилендарския манастир (№ 482). В него е поместена Службата за Успение с йерусалимска по тип структура, с два канона на шести глас, с добавката за пренасяне мощите на светеца в Рила, написана от Владислав Граматик. Ръкописът се свързва с прославата на светеца в Рилската света обител и с книжовната дейност на Димитър Кантакюзин.

Най-ранният сръбски препис на новоизводната рилска редакция на Службата за Пренасяне мощите на св. Йоан Рилски (19 октомври) с компилативен канон, поместен в Сръбски празничен миней от колекцията на Националната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“ (№ 140) е направен в началото на XVI в. Канонът на втори глас в него съответства на българския

гарския препис от XV в. Компилативният канон е сходен с канона от службата за светеца, запазен в български препис от XV в. в Миней за месеците септември – ноември от сбирката на Националната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“ (№ 116).

Службите в българския препис от XV в. и в сръбския – от XVI в. са почти идентични по състав, с някои съкращения в състава на сръбския препис. И в двата ръкописа службата е поместена под датата за Пренасяне мощите на св. Йоан Рилски (19 октомври), но са включени песнопения и от Службата за Успение, известна от преписа в Скопския миней от 1451 г.

На Малка вечерня са поместени стихирите на осми глас, последвани от славата на шести глас. Стиховните стихирни на Малка вечерня са нови на шести глас и славата след тях на четвърти глас.

На Велика вечерня са изписани стихирите на първи глас, известни от ранната рилска служба, но в сръбския препис съответстват на тези от Скопския миней, докато в българския препис е добавена нова стихира, известна в два по-късни преписа от XVI – XVII в. Славата на осми глас е известна още от преписа в Драгановия миней.

Литийните стихирни на пети глас са четири, като три от тях са заимствани от Службата в Скопския миней, а четвъртата е нова. Славата към тях също е от службата в Скопския миней.

От стиховните стихирни на шести глас една е известна в най-ранен препис от Драгановия миней, а другите две са нови. Славата на четвърти глас е от Службата в Скопския миней.

Каноните в двата преписа са съставени въз основа на канона на втори глас от Георги Скилица. В сръбския препис всяка песен съдържа шест тропара и богородичния, а в българския препис песните в канона са със седем или осем тропара, заедно с богородичните. Това е комбинация от две песни на два канона или комбинирания канон.

Съпоставката на състава и структурата на двата южнославянски преписа дава представа за начина на съставяне и редактиране на Службата.

Прегледът на историята на службите за св. Йоан Рилски позволява да се проследят съответните редакции.

Първият етап се изразява в преписи в периода XIII – XV в. и се характеризира с две ранни служби:

1. „Средецка“ служба за Успение на св. Йоан Рилски (18 август), с канон от Георги Скилица на втори глас, запазена в три преписа в известния Добриянов миней от XIII в.; в Миней за месец август от средата на XIV в. и множество по-късни преписи, най-ранният от които е от края на XV в. в ръкопис от Рилския манастир и представлява сборник с канони, служби и жития за светеца.

Следва
Ик. Йоан КУКОВ

ПЪТЕПИСИ ОТ СВ. МЕСТА

Поклонение до гръцките острови в Йонийско море

Храмът с мощите на св. Дионисий

Продължение от бр. 18

Програмата ни продължава с посещение на три острова в Йонийско море. Насочваме се към Килини, който в миналото е бил крепостен град и пристанище. Пътуваме от Килини до о. Закинтос около един час, наслаждавайки се на красотата на Йонийско море с неговите красиви багри и кристалночиста вода. Пристигаме на пристанището на остров Закинтос и се радваме на истинското лято – горещо, слънчево, пък и сме съвсем на морето.

Насочваме се първо към голямата църква, която видяхме още от ферибота. Тя се намира на пристанището, на самия бряг. Иконостасът блести в злато, а в дясно пред него в сребърно-златна рака са мощите на св. Дионисий – цялото му тяло.

Поклонихме се и след кратка почивка за сладолед, напитка или лека закуска се качваме на автобуса и се отправяме за женския манастир „Св. Богородица Елефтеротрия“, което значи Освободителка. Манастирските постройки са много красиви, бели, с кулички и червено боядисани около прозорците. Тук се подвизават около 15 монахини.

Вечерният е започнала и монахините пеят като ангели и служат отделени с лека преграда от посетителите. Много красиви и интересни икони има тук, както и мощи от Витлеемските младенци, камъни от свети места, камъни и кръст от Божи гроб. Денят е 21 май – празник на св. цар Константин и св. царица Елена и са изложени за поклонение мощи на св. цар Константин. Монахините са много гостоприемни и искат да ни почерпят, а ние бързаме и си тръгваме, но те ни донесоха локум в автобуса.

Манастирът се намира нависоко, на планински хълм, и докато пътуваме по пътя, се наслаждаваме на красивата гледка към целия остров и морето, и към живописния, ограден с планини залив Навагио с корабкруширания кораб, пренасял контрабандна стока.

По тъмно пристигаме в хотела, където ни чакат с готова вечеря. Хотелът е малък и уютен, наоколо има градини, мястото е тихо и спокойно. Починахме си добре. Сутринта след приятна закуска в зелената свежест на околните градини, потегляме за пристанището в село Св. Никола, откъдето ще се качим на ферибота за следващия остров – Кефалония.

Отново сме на път в морето и се радваме на красивите морски гледки и подводните скални пещери. След около час и половина пристигаме на о. Кефалония. Казват, че тук нямало много туристи и леговници и било по-спокойно. Островът е бил за кратко под турско иго, повече е бил под властта на Венеция. Релефът е хълмист, суха и планинска, камениста местност.

Насочваме се към Хомала, където се намира ма-

настирът с мощите на св. Герасим Кефалонийски, местен светец. Свети Герасим се родил в 1506 г. в гр. Трикала на Коринт, в Пелопонес, в семейство на благородни, богати и дълбоковярващи християни. На 20 години напуска родното си място и става монах. Подвизавал се в пещера на Света Гора, където е постриган за монах, бил е по Светите места в Йерусалим и на други места. Накрая дошъл на о-в Кефалония и отшелничествал в пещера. Починал тук на 15 август 1579 г., но паметта му се чества на 16 август, а също и на 20 октомври – датата, когато са извадени нетленните му мощи.

Манастирът е женски, с голям двор – с големи дървета магнолии, които цъфтят с красиви бели цветове, и пишци яркочервени храсти богенвилля. Мощите на светеца (цялото му нетленно тяло) е в позлатена рака в дясно, до южната страна на църквата, пред олтара. Много чудеса са ставали при неговите нетленни мощи, за които се говори, че са като на жив човек.

Манастирът с мощите на св. Герасим Кефалонийски

Св. Герасим е жив за монахините тук, защото някои са го виждали да ходи из манастира, да свещенодейства, усещали са благоуханието му. Раката с мощите му понякога не се отключва и казват, че е някъде другаде да помага на някого в този момент, и когато се върне – ключалката се отключва. Когато отворили гроба му, се изумили, защото се усещало силно благоухание, а тялото и дрехите му били цялостни и запазени. Канонизиран е за светец през 1622 г., 43 години след смъртта му. В самата църква дълбоко в подземието се намира пещерата, където се е подвизавал. По стръмна отвесна стълба може да се слезе в нея. Всяка година сменят обувките му, които се оказват изтъкани (!). Помага за много проблеми, особено при душевни болести. Разказва се как едно момче се забавило долу в пещерата и когато родителите му го попитали какво е правил толкова дълго сам долу, той отговорил, че не е бил сам, а имало един дядо.

Покланяме се на светеца, пред свящото му нетленно тяло и го молим да ни бъде закрилник и ходатай пред Бога. Дълбок поклон!

Напускаме манастира и се отправяме към с. Маркопуло. Това е малко селце, от чиито хълмове се открива красива гледка към морето. Името на селото се свързва с личността на Марко Поло. Има предание, че той се е родил тук. По-вероятно е по време на пътуването си до Китай да е спирал в Кефалония и да е прекарал няколко дена в Маркопуло и затова селото да носи неговото име. Тези твърдения не са базирани на исторически извори и факти, а на предположения и легенди.

Нашата цел е „църквата със змийките“ – „Успение Богородично“. Там всяка година се появяват мал-

Църквата със змийките – „Успение Богородично“

ки змийчета, чиято кожа е като кадифе, на челата и езичетата си имат кръстен знак, а очите им са искрящи и блестящи. Тяхната поява се приема като велика Божия милост и знак за безмерната любов и грижа на Бога и Божията Майка към страдащото човечество. Те се появяват на 6 август – Преображение Господне, и изчезват на 15 август – Успение Богородично. Ако не се появят, това веща беда, вярват хората. Така, когато не се появили през годините 1940 и 1953-та, островът бил сполетан от разрушителни земетресения.

Змийчетата се появяват по иконата или по хората, които с голяма нежност ги поемат в ръце и ги допират до тялото си за здраве и благословение. Немски изследователи са правили изследване на змийчетата и са установили, че не принадлежат към нито един от познатите видове змии. Те са сиви, тънки и сравнително къси на дължина. Не нападат хората и са безвредни. Температурата на тялото им е като човешката. Хората са ги нарекли „змийчетата на света Богородица“.

Легендата разказва, че тук е имало манастир, който за монахините и за селото бил крепост и защита от пиратски нападения. Нищо друго освен молитви не можело да спаси манастира. И при едно нападение Майката Божия помогнала на монахините. Хиляди змии се появили и заградили манастира, и така били спасени и хората, и манастирът.

Друга легенда разказва, че при едно от нападенията на манастира Майката Божия превърнала монахините в змии, за да бъдат спасени от гибел и поругание.

Около 1766 г. много силно земетресение разрушило манастира. Минали години и един ден овчар намерил в храстите иконата на Божията Майка, пазена от три малки змии. Тогава била построена църквата посветена на Успение Богородично, в която поставили намерената икона. От тогава и до днес църквата съществува независимо от земетресенията през 1911 и 1953 г. и изпепеляващия пожар през 1946 г.

Различни легенди се разказват за това събитие. Броят на змиите е различен, понякога са повече, друг път по-малко. Появяват се и около камбанарията на църквата. Някои хора идвали отдалече и пресиввали в двора, за да са първите, които ще видят змиите и ще се поклонят на Майката Божия.

Ние, разбира се, не ги видяхме, защото периодът на появата им е далече. Свещеникът ни посрещна сърдечно и ни помазва с елей от иконата на св. Богородица и ни прочете молитва за здраве.

Следва
Нася КИНЕВА

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА „Църковен вестник“ – 2019 г.

1 година	30,00 лв.
6 месеца	15,00 лв.
3 месеца	7,50 лв.
ед. цена	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000, ул. „Оборище“ № 4
тел. 02/987-56-11 / в. 245
За абонамент: 02/987-56-11 / в. 131
e-mail: sinizdat@gmail.com

Отговорен редактор на броя:
Александра Карамихалева

Материали се приемат в електронен формат.

Сумите за абонамент да се изпращат по банкова сметка или с пощенски запис на името на Танка Гончева Христова, като се изписват точният адрес и пощенският код на абоната!
Банкова сметка на Синаodalно издателство на БПЦ:
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабин“ № 58
IBAN BG97UNCN96601018147018, BIC код: UNCRBGSF

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и не бива да се използва за битови нужди.